

บทสัมภาษณ์เรื่อง เศรษฐกิจ และการเมือง ของ อ.เบตง จ.ยะลา

กฤษฎา จินดารัตน์...ผู้สัมภาษณ์

← **อ.เบตง 135**
BETONG

พ.ต.ท.พิจารณ์ ศรีมาวูร ซึ่ง
เป็นหัวหน้าตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ
เบตง จังหวัดยะลา ให้สัมภาษณ์กับคณะ
สำรวจของศูนย์การศึกษาเกี่ยวกับ
ภาคใต้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี ว่า ในแต่ละวันรถ
เข้าออกไม่ค่อยมีโดยเฉพาะ รถมาเลเซีย

๓๘ รุสมิแอล

ในวันหนึ่ง ๆ มีประมาณ ๕-๑๐ คัน
ในวันธรรมดา ส่วนหน้าเทศกาลต่าง ๆ
เช่น ปีใหม่ ตรุษจีน อาจจะมีมากขึ้น
๑๐-๒๐ คันต่อวัน เพราะทางฝ่าย
มาเลเซียเข้มงวดเรื่องนำรถเข้าออก
นอกประเทศ

รถมาเลเซียราคาถูกกว่าของไทย
เมื่อนำเข้ามาเมืองไทยแล้ว อาจจะถูก
จารกรรม หรือคนของมาเลเซียเอง
จารกรรมออกมาขายในเมืองไทยก็
อาจจะเป็นไปได้ เหตุผลอันนี้เองที่มาเส
เซีย พยายามกีดกันรถไม่ให้คนของเขา
นำรถเข้ามาในเมืองไทย ทางฝ่ายไทย
ก็พยายามอะลุ่มอล่วยทุกอย่างเท่าที่
จะให้ได้ ทางฝ่ายมาเลเซียเข้าเที่ยวใน
เมืองไทยมีหลายรูปแบบ เช่น นักท่อง
เที่ยว หรือเข้ามาพักผ่อนในเมืองไทย
ภายในวันเดียวก็กลับออกไป ถ้าเป็น

ข้าราชการนำเข้ามาทางฝ่ายไทยเรา
อำนวยความสะดวกให้ที่โดยเฉพาะ
ในเมืองเบตง ที่ทางฝ่ายมาเลเซียชอบ
เข้ามาซื้อของและมาจับจ่ายใช้สอย
แล้วกลับออกไปภายในวันเดียว ในบาง
ครั้งบางครั้งชาวมาเลเซียเข้ามาโดย
ไม่มีหนังสือเดินทาง ฝ่ายไทยก็จำเป็นต้อง
อนุญาตให้เขาเข้ามาได้ในกรณี
ที่ข้าราชการของเขาเข้ามา แต่พวกที่
ไม่มีข้าราชการของเขาเข้ามาฝ่าย
ไทยก็ไม่อนุญาตให้เข้ามา เพราะอาจ
จะเรื่องหลบหนีเข้าเมืองเกิดขึ้นซึ่งไม่มี
ใครรับรอง การที่ชาวมาเลเซียเข้ามา

ห้องเที่ยว และซื้อของในเมืองมากขึ้น เท่ากับเป็นการสนับสนุน จคม. ชจก. ไปโดยปริยายเพราะชาวกรองมาเลเซีย วิเคราะห์ว่า เมื่อนำเงินมาใช้จ่ายในเมืองเบตง จคม. ชจก. ยังมีอิทธิพลต่อร้านค้าและต่อเจ้าของสวนยางหรือเจ้าของกิจการต่าง ๆ อยู่เงินจำนวนนี้ ก็อาจเล็ดลอดออกไปให้ จคม. ชจก. เก็บภาษีเดือนก็ได้ เมื่อก่อนประมาณ ๑๕ ปีที่แล้วมีจริง แต่ปัจจุบันไม่มีอีกแล้ว

เมื่อปลายปี ๒๕๒๗ ทางฝ่ายมาเลเซียพยายามกีดกันคนของเขาไม่ให้เข้ามาเที่ยวในประเทศไทย ด้วยการออกข่าวตลอดเวลาที่ในเมืองเบตง ไม่มีความปลอดภัย เช่น เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคเอดส์และเชื้อกามโรค ประกอบกับต้นปี ๒๕๒๘ ทางฝ่ายมาเลเซียเศรษฐกิจตกต่ำอย่างหนักเหมือนแรมทุกแห่งในมาเลเซียถูกปิดหมดเพราะแรมไม่มีราคา ปาล์มก็ไม่มีราคา จากปาล์มตันละ ๓,๕๐๐-๓,๘๐๐

บาท ลดเหลือตันละ ๘๐๐-๕๐๐ บาท ประชาชนก็ว่างงาน ทั้ง ๆ ที่รัฐเปรี๊ยะเป็นรัฐที่อุดมสมบูรณ์มากที่สุด คนร่ำรวยมากที่สุดในรัฐนี้ เมื่อเหมือนแรมถูกปิดหมดอย่างนี้ คนก็ว่างงาน ไม่มีเงินที่จะเที่ยวไปไหนมาไหน เพราะฉะนั้นคนที่มาเที่ยวในเมืองเบตงไม่ใช่คนร่ำรวยแต่เป็นคนชั้นกรรมกร ในวันหนึ่ง ๆ เบตงแทบจะกลายเป็นเมืองร้าง

เศรษฐกิจของเมืองเบตงเคยบูมขึ้นมาในกลางปี ๒๕๒๖-๒๕๒๗ และปลายปี ในแต่ละวันมีชาวมาเลเซียเข้ามาเที่ยวในเมืองเบตงประมาณ ๕๐๐-๕๐๐ คน ส่วนหน้าเทศกาลต่าง ๆ เช่น ปีใหม่ ตรุษจีน ลอยกระทง โรงแรมเต็มหมด ไม่มีที่จะนอนแต่ผิดกับเดี๋ยวนี้อายุคน ลอยกระทง ปีใหม่ โรงแรมก็ยิ่งว่างเหมือนเดิม

ปัญหาที่สำคัญที่สุดในปัจจุบัน
นี้ ระยะชายแดนห่างกัน ๑ กิโลเมตรกว่า ๆ ทางฝ่ายมาเลเซียเขาไม่อนุญาตให้รถเข้ามาส่งคนโดยสาร หรือนักท่องเที่ยวเลย โดยอ้างเหตุผลเรื่องความปลอดภัยใครจะเข้ามาเที่ยวในเมืองเบตงโดยผ่านมาเลเซียที่ด่านเบตงนั้นก่อนจะถึงด่านตรวจคนเข้าเมืองของมาเลเซีย ประมาณ ๑ กิโลเมตรกว่า ๆ ในระยะทาง ๑ กิโลเมตรมีป้อมตำรวจ ป้อมทหาร ของมาเลเซียอยู่เต็มไปหมด ใครก็ตามเข้าประเทศมาเลเซีย หรือออกจากประเทศมาเลเซีย ทุกคนต้องรื้อกระเป๋าเสื้อผ้า กระเป๋าเงิน กระเป๋ากางเกง กระโปรง ให้เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองของมาเลเซียดูทั้งหมด ถ้าตรวจพบว่าคนมาเลเซียนำเงินติดตัวมาก ๆ เจ้าหน้าที่ก็ถามอีกว่า "เอาเงินไปทำไม" นอกจากนั้นแล้วในทาง ๑ กิโลเมตร รถเข้ามาส่งไม่ได้ต้องเดินลูกเดียว ฝนจะตก แดดจะออก ก็ต้องเดิน

ปัญหานี้ เป็นปัญหาภายในของมาเลเซียเอง ฝ่ายไทยเราไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขอะไรได้เพียงแต่เราในฐานะท้องถิ่นเดียวกันพูดจากันในระดับข้าราชการส่วนท้องถิ่นระหว่างฝ่ายเขาฝ่ายเราซึ่งเรามีความเข้าใจกันเป็นอย่างดี แต่เราไม่สามารถที่จะแก้ปัญหานี้ได้ เพราะเป็นเรื่องนโยบายของรัฐบาลกลางของมาเลเซีย เราพยายามแก้ไขอย่างดีที่สุดแล้ว ได้ดีขนาดนี้ก็ถือว่าดีที่สุดแล้ว □